

løgtingsvalið '90

»Privat« mugu eisini taka í egnan barm!

Javnaðarflokkurin verður ofta settur í samband við tað almenna. Ikki so lægið. Flokkurin hevur jú slóðað fyr almennum tænastuveitingum. T.d. á almanna-, heilsu-, skúla- og samferðsluøkinum.

Endamálið hevur verið at skapað javnaða. Somu kor fyri øll! Lika mikið um tey hava verið arbeðara-stætt ella vælbjargað. Lika mikið um tey búgva í Fugloy, Skúvoy ella á Tveroyri.

Gongst illa: er almanna-veitingin ov dýr, er tað almenna ov illa fyrisitið, ja, so fær javnaðarflokkurin hetta skotið í skógvarnar.

Gongst væl: er tænastuveitingin væl dámd, og fólk eru nøgd, fær eingin nakra tøkk. Og so skal vera. Hetta er jú samfe-

lagið — felagsskapurin — sum skipar fyri, hevur ábyrgdina og rindar kostnaðin.

»Men vandi er í allari vælferð«, verður tikið til. Ti er javnaðarflokkurin eisini til reiðar at »slakta heilagar kýr«. Men tað verður ikki gjørt kalt og fyrilitleyst, sum teir borgarligu hava gjørt.

Vit skulu fáa tað almenna at virka betur! Tað verður neyðugt við nýhugsan, Rationaliseringum. Útbúgvungum av starvsfólki og leiðslum.

Vit kunnu óivað fáa tað almenna at virka betur, samstundis sum vit annaðhvørt halda núverandi kostnaðarstöði ella verða før fyri at spara nakað.

Vit ásanna, at neyðugt er við nýhugsan og at

halda aftur í útreiðslum! Men hvussu við privatú tænastuveitingunum?

Nógvar hava kent sviðan av tí alt ov hørðu og fyrilitleysu bremsingini, men onkur roynir enn at finna steivið í gullkálvsdansinum, hóast tónarnir eru tagnaðir.

Kostnaðarstöðið hjá hesum fyrirkum, sum virka eftir liberalum fyrirtreytum í flestu førum, er í nógvum førum alt ov dýrt. Og tú fær ikki ta tænastu, tú rindar fyri.

Sammet við orkuna hjá primeru vinnuni og sammet við framleiðslu-semið, so má eisini knivurin á ??? hjá nógvum av hesum fyrirkunum.

Tað veri seg edv-virki, grannskoðaravirki, solur av ymsum slag, ráðgevar-

ar og peningastovnar.

Eg skal ikki leggja eftir peningastovnunum, men teir reka ein opnan politikk, so eg loyvi mær at sammata við nøkur tøl, sum vórðu almennakunn-gjörd í næstisíðstu viku.

Hyggja vit at deildunum fyri hvørt fólk í landinum, so er í Danmark ein deild fyri hvørji 1500 fólk. Í Svøríki er talið 2500 og í Europa 2600. Men í Føroyum hava vit eina deild fyri hvørji 500 fólk. Sjálvt um vit minka talið nakað, tí nógvar deildir hava bert opið fáar tímar, so er tað høgt.

Í Danmark er eitt bankafólk fyri hvørji 91 viðskiftafólk (roknað av fólkatali). Í Svøríki 190, men í Føroyum fáa vit eina nógv betri tænastu, tí

her hevur bankafólk í meðal bara 75 viðskiftafólk.

Peningastovnarir eru partar av okkara dagliga degi og útreiðslurnar gjalda vit umvegis rentur og ofta óblúgva provisión.

Tað almenna gjalda vit umvegis skatt og avgjöld. Vit ásanna, at neyðugt er at umskipa, rationalisera og spara.

Gera privatú tænastustovnarir tað sama? Kundi útreiðslustøði hjá peningastovnunum, edv-virkjunum, advokatumum, ráðgevnunum av ymsum slag verið lægri til frama fyri vinnuna og hin einstaka brúkaran?

Flestu politisku flokkarnir eru sinnaðir at taka í egnan barm. Vónandi gera »teir privat« tað sama. Peningastovnarir — t.d.

Valevni Javnaðarfloksins

Marner Lisberg

Suðuroy

— eru ein mynd av samfelagnum, sum onkur plagar at taka til. Ella eru teir?

Marner Lisberg
valevni Javnaðarfloksins
í Suðuroy

Verjið tey veiku — og arbeði til øll

Hesaferð fara vit at velja nýtt Løgting tí teir flokkar, sum átóku sær at stjórna landinum, søu sær ikki ferri at fullføra tann setning, teir høvdu boðið sær til. Teir mestsum lupu í havið, ein fyri og annar eftir og skútan rak fyri vág og vind — at enda brutu teir so túrin av. Úrtøkan var hareftir — syndarlig.

Tað er neyðugt at skipað verður landsstýri, sum verður ført fyri at fullføra sin setning og loysa teir uppgávur, tað verður sett til, tað er til tess vit velja landsstýri. Ein samgonga, sum ikki skilur hesa talu, var betur ógjörd.

Javnaðarflokkurin fer at leggja alla orku í at føra ein politikk, sum kann byggja upp aftur álit á feroyska samfelagið og at fremja eina politiska gongd, sum kann geva

einstaklinginum ferri til at virka úttan púra at verða heftur á hond og fót av ovurstórum skattabyrðum.

Tað eru 65 ár liðin síðan fyrsta valfelag Javnaðarfloksins varð stovnað. Suðurstreymoyar Javnaðarfelag legði fyrstu klipuna og longu í 1928 var Føroya Javnaðarflokkur umbodaður á tingi við einum umbóði í Suðurstreymi og hinum úr Suðri. — Mourentius við Stein og Petur Mohr Dam.

Støðið, ið tá varð lagt, er stavnaldið, Javnaðarflokkurin allatíðina hevur havt; at tæna samfelagnum, at verja tey veiku og at arbeði er til allar hendur. Og hóast afturstig í samfelagnum, so leggja vit doyðin á at tryggja teimum veiku og sjúku sámulig kor. Hetta er ikki minst neyðugt í tíðum tá

Valevni Javnaðarfloksins

Jákup Lindenskov

Suðurstreymoy

trengrir er á rókini. Tí sleppur Javnaðarflokkurin ikki stevnumiðum sínum um sosialpolitikkin, heilsapolitikkin og fakfelagspolitikkin, hann er mergurin í Javnaðarstevnuni.

Vælferðarsamfelagnum, ið er úrslit av førdum javnaðarpolitikki, fara vit ikki at selja burtur av. Førdi politikkurin hevur gjørt tað rumsáttari hjá mongum, sum sótu í trengru korum.

Uppvaksandi ættarliðnum vilja vit stuðla til útbúgving, læru og lesna og til arbeði í okkara landi.

Í Suðurstreymi verður meira neyðugt um nakra-staðni við politiskum vilja at virka fyri sosialum tryggleika; tí størri samfelagið er, meinari rakar, tá arbeidsloysi og hóttafall leikar á.

Tey, sum nýliga hava sett føtur undir egðið borð,

eru ringast fyri, tá inntøkan minkar og arbeði trýtur. Stórsta vanlukkan er at missa sitt heim, tá gerast børnini róleys. Vit truplum barnaansingarmøguleikum afturat, kemur familjan í eina vónleysa støðu.

Møguleikar fyri dagstovnatilhaldi, eiga vit at styrkja — tað er alneyðugt í viðfevnandi økinum, sum Suðurstreymur er.

Javnaðarflokkurin setur sær fyri aftur at seta ferð á samfelagið — tað er fyrirtreitin fyri vøkstri, broyting og virksemi, burtur úr vónloysinum.

Í tí treysti, at tað ber til, fer Javnaðarflokkurin til val. Nýta vit hegni, kunneleikan og evnini, sum í okkara fólk byr, so fer aftur at bragda og at muna.

Jákup Lindenskov

Áheitan á Føroya Løgting

LFÚ, Landsfelag Føroyinga í Útbúgving, tekur undir við áheitanini hjá MFS, Meginfelag Føroyskra Studenta, á Føroya Løgtingum, at føroyingar í lestrarørinum úttanlands fáa atkvøðarrætt til Føroya Løgting.

Grønendingar, sum hava somu stýrisskipan sum føroyingar, hava fingið hesi rættindi í vallóginu frá 1986.

LFÚ heitir á Føroya Løgting um at fáa hetta mál, sum hevur ligið í Løgtinginum í trý ár, avgreitt.

Einmælt samtykt á ársaðalfundi hjá LFÚ í Tórshavn tann 27. oktober 1990.